

en gang imellem, at man har fået en anelse mere ud af det end de mandater, man har – gennemført en aftale, hvorefter man siger, at det var så det, og så kører vi videre med det skatkestop, som vi jo fra begyndelsen har været interesseret i, at vi skulle køre videre med, fordi det er det, der giver tryghed for den danske befolkning, samtidig med at skatteaftalen altså er på plads.

Jeg forventer ikke, at vi i den næste valgkamp skal diskutere meget andet skat end den mangel på skatteoplæg, som der givetvis vil være fra den røde stue. Det tror jeg bliver en stor diskussion.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi går så over til rækken af korte bemærkninger fra ikkeordførere. Vi når ikke dem alle sammen, inden vi skal have en frokostpause, men vi når i hvert fald fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 11:56

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Det er jo bemærkelsesværdigt, hvor lidt ledighed fylder i fru Pia Kjærsgaards tale i dag, og det står da i hvert fald tydeligt frem, at den stigende arbejdsløshed ikke er det, der bekymrer Dansk Folkeparti mest.

Fru Pia Kjærsgaard anmelder i talen i dag, at Dansk Folkeparti ønsker at diskutere værdikamp, og lad os endelig tage den diskussion. Lad os tage den værdimæssige diskussion, der handler om, hvorfor det skal være sådan, at nogle af dem, der lige nu bor i Udkantsdanmark med de korteste uddannelser og med den støt stigende ledighed også er dem, der har fået de laveste skattelettelser. Lad os endelig tage den værdimæssige diskussion, hvorfor det skal være sådan, at når Dansk Folkeparti lægger mandater til en skattereform, så skal den ramme dem, der også bliver ramt af arbejdsløsheden og dem, der har de ringeste betingelser for at klare sig godt igennem den økonomiske krise.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Sådan lidt i lighed med tidligere spørgsmål fra hr. Morten Bødskov i dag, synes jeg altså, det er meget, meget ubehageligt, når man fra Socialdemokratiets side lægger op til, at vi nærmest går og fryder os over arbejdsløsheden. Altså, hvis jeg skal vende det lidt om, vil jeg sige, at jeg synes, at det forholder sig omvendt. Jeg har fra starten sagt i adskillige debatter, som vi har haft

på tv – og det ved fru Helle Thorning-Schmidt også – at jeg synes, at Socialdemokratiet i den grad taler alting ned i et sort hul og ved sin retorik også indimellem kan komme til at tale arbejdsløsheden op.

Det synes jeg man skal passe meget på med – passe *meget* på med. I stedet for skal man selvfølgelig gøre det, der er nødvendigt. Og Dansk Folkeparti har været med i de initiativer for hele tiden at sikre det. Hvad angår arbejdsløsheden, er der ingen tvivl om, at den desværre er i stigning, men det er altså ikke noget, man kan brejde det flertal, der har siddet siden 2001. Det er en international krise, og vi gør nogenlunde det samme som andre lande, vi sammenligner os med. Hele tiden har vi et vågent øje på hver finger, med hensyn til om der skal gøres noget om 1 måned, om 14 dage, om 3 uger, om 2 måneder. Skal der det, jamen så gør vi det selvfølgelig.

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 11:58

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal være ærlig og sige, at jeg ikke forstår fru Pia Kjærsgaards prioritering af taletiden i dag. Hvis man lægger sammen, hvor lang tid fru Pia Kjærsgaard har brugt på at tale om taktik og om, hvordan Christiansborg skal arbejde og ikke arbejde – hun har fyldt en masse ord ud over Folketingssalen – og hvor lidt tid hun har brugt på at tale om konkret politik, vil jeg sige, at det er en bemærkelsesværdig prioritering.

For det, der sker i Danmark lige nu, er, at rigtig mange mennesker mister deres arbejde. Og nogle af dem, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, er jo ikke dem, som Dansk Folkeparti har været med til at forgyldte med den seneste skattereform. Det er helt almindelige lønmodtagere, det er ægtepar, hvor både mand og kvinde ikke har en faglært uddannelse – det drejer sig om dem, der har de korteste uddannelser og dermed den svageste tilknytning til arbejdsmarkedet. Det, der er konklusionen for mange af de mennesker, er, at de kan imødesee en sommerferie og et år 2010 uden skattelettelser, men med en fyreseddel i hånden og meget, meget lidt hjælp fra Dansk Folkeparti.

Så mit spørgsmål her til sidst skal lyde sådan: Hvor mange arbejdsløse skal vi egentlig have i Danmark, før Dansk Folkeparti mener, at det er nødvendigt at sadle om i forbindelse med den økonomiske politik?